

[Glistrup.]

ken fremsættes over for det, vi virkelig har fremført, og ikke på den nemme måde, der har været det almindelige: at man pådutter os nogle synspunkter, hvis vanvid alle kan forstå, og så angriber man dem. Selvfølgelig vil vi rette os efter det, når man finder konkrete fejl, og jeg må erkende, at det i dag er lykkedes at finde en konkret fejl i det, fremskridtspartiet har fremlagt. Det var hr. Christophersen, som gjorde opmærksom på, at vore bemærkninger til ændringsforslag nr. 118 simpelt hen er udformet som en svips. Det er rigtigt, at der skulle have stået, ikke at ordningen ophører, men at ordningen skal bringes i balance — det er den civile værnepligt, vi taler om — og jeg må selvfølgelig beklage, at der i farten er sket den fejl. Men jeg mener ikke, at der er ét eneste andet konkret eksempel, der er fremdraget fra denne talerstol her, i de kritikpunkter, der har været, hvor man har taget fejl fra fremskridtspartiets side. Men derfor kan der selvfølgelig godt være fejltagelser rundt omkring, og selvfølgelig kan det da tænkes, vi kan gøre vort arbejde bedre; det vil vi bestræbe os for.

Finansministeren sagde, han havde en lang række eksempler, men han nævnte kun fire. Han sagde, at vi har underbalanceret på § 1 med 5,5 mia kr. Det er simpelt hen, fordi han ikke har læst, hvad det økonomiske sekretariat har skrevet den 3. februar. Hvis han havde læst det, ville han vide, at vort skøn på § 1 er præcis rigtigt. Han sagde, vi ville nedlægge mellem 60.000 og 120.000 stillinger. Det rigtige tal er, at vi vil nedlægge 51.600 offentlige stillinger inden for det pågældende finansår, og vi har anvist, at langt de fleste kommer i forbindelse med de 80.000 naturlige afgang, som må antages at finde sted dér.

Finansministeren hævdede, at vi ville bryde internationale forpligtelser. Det beror simpelt hen på, at vi ikke opfatter det sådan, at der er opstået bindende tilsagn på de tidspunkter, hvor en eller anden tilfældig sekretær i DANIDA har rejst rundt og sagt, at sådan ville man nok gøre. Vi har et noget andet kriterium med henblik på, hvad der er juridisk bindende i den forbindelse.

Det sidste konkrete eksempel, finansministeren overhovedet fremdrog, var de 175 mill. kr. til anlægsarbejder, som der var

kontakt om; det har hr. Svend Andersen (Rosk.a.) allerede svaret på. Det løber vi ikke fra, men det modsvares af de aktivitetsbesparelser, der sker ved salg af ejendomme og salg af materiel.

Derudover håber jeg, at vi har givet svar på hvert evig eneste konkrete angreb, der er kommet på os. Jeg beklager, hvis der skulle være glemt nogle enkelte ting. Det kan være svært i den debatform, vi har; det var rarere, hvis man sad og diskuterede de enkelte emner færdig.

Der er herefter kun ét punkt, jeg har noteret ned, som vi ikke har svaret på, og det var, hvad hr. Lysholt Hansen sagde i formiddags om de 150 mill. kr. inden for statens pensionsvæsen. De hænger sammen med to ting, for det første med, at når vi hæver den almindelige folkepension, bliver der så meget mindre at yde på det offentlige pensionsvæsen, og for det andet, at når vi hæver den skattefrie bundgrænse, bliver der også en fremgang dér; derfor vil der ikke være én eneste pensionist, der som følge af disse 150 mill. kr. vil få en lavere realløn til rådighed, end den pågældende har i øjeblikket.

Der er ét af de mange kritikpunkter, som jeg meget gerne vil have drøftet nærmere, det er hr. Christophersens bemærkninger i relation til det kommunale selvstyre. Jeg vil tro, at venstre og fremskridtspartiet på det område med udgangspunkt i det nære samfunds ideologi vil kunne nærme sig kolossalt meget til hinanden og fjerne en del misforståelser, som der i hvert tilfælde er tale om fra venstres side over for os. Vi mener nemlig ikke, at det kommunale selvstyre under den nuværende form efter storkommunereformen i 1970 har fundet den endelige afklaring, og derfor er det så afgjort et emne, som tiltrænger en nærmere debat, men det har tiden altså ikke givet plads til.

Til sidst vil jeg så blot sige efter denne debat til hr. Poul Dam, der siger: hvad hjælper det dog, at man står her og diskuterer fremskridtspartiets forslag om besparelser, det fører jo ikke til, at vi sparer 25 øre, at det har hr. Poul Dam sikkert ret i, hvis man kan tænke i så korte baner, at man tænker på, hvordan afstemningerne i morgen går. Men det er jo som altid, når der kommer nytænkerbevægelser. Man må frem igen og igen med sine synspunkter. Man skal